

obligationer på ca. 10 points fra udgangen af marts 1950 til udgangen af marts 1951, og et yderligere kursfald af nogenlunde samme størrelse indtraf i løbet af sommeren 1951. Et kursfald af dette omfang måtte rejse betydelige problemer for sparekasserne, af hvis midler ca. 1 $\frac{3}{4}$ milliard kr. var anbragt i obligationer, og har derfor givet anledning til, at man fra sparekassernes side i de forløbne år har rejst spørgsmål om betimeligheden af de gældende regler for sparekassernes optagelse af obligationerne i deres regnskaber. Sparekasseloven giver sparekasserne adgang til at opføre obligationer til en gennemsnitskurs på indtil 10 år; *de stærkt varierende kurser* rejste spørgsmålet, om det var rigtigt at *bogføre sparekassernes likviditetsreserve og deres anlægspapirer på samme måde.*

De lave kurser i 1950erne medførte endvidere, at sparekasserne, når de ydede lån var uopsigelige i en længere periode og forrentedes med en i forhold til det høje renteniveau lav rentesats, kunne udbetale lånet med et fradrag af en betydelig *provision — underkurs.* En del sparekasser opførte sådanne lån i regnskabet med deres pålydende værdi og tog *provisionen til indtægt*, og dette gav sparekasseinspektøren anledning til at rejse spørgsmålet om denne fremgangsmådes berettigelse.

Fra handelsministeriets side fandt man det rigtigt, at begge disse spørgsmål blev undergivet en nærmere undersøgelse, og man nedsatte derfor i maj 1957 et *udvalg* med professor, dr. polit. Carl Iversen som formand til behandling af disse spørgsmål. Udvalget har i september 1959 afgivet *betænkning*, som er tilstillet folketingets medlemmer, og som indeholder forslag til en række ændringer i sparekasseloven. Man foreslog således, at sparekassernes likviditetsreserve skulle optages til dagskurs, medens deres anlægspapirer kunne optages til anskaffelsespris. Nærværende lovforslag er i overensstemmelse med udvalgets forslag.“

Udvalgets forslag indeholdt — foruden de nævnte hovedbestemmelser — forslag til *ajourføring af en række andre bestemmelser* i sparekasseloven, som ligeledes optoges i lovforslaget. Endelig blev der fra regeringens side indsat en bestemmelse om en *aldersgrænse for de af handelsministeren udnævnte medlemmer af sparekassernes tilsynsråd.*

Om lovens indhold bemærkes:

En tilføjelse til sparekasselovens § 3 tilsigter at lette adgangen til *sammenslutning af sparekasser* ved at åbne adgang til at fravige de i § 5, stk. 1, indeholdte bestemmelser om garantier, når nogen af de sammensluttede sparekasser ikke i forvejen har garantier.

Ved en tilføjelse til § 7 bestemmes, at de af handelsmini-